

I VOSALTRES, JA L'HEU PROVADA?

No sé ben bé si és casualitat o un signe de que ja comencem a sortir de la crisi i els diners es podem gastar amb més alegria, però d'un temps ençà he coincidit amb molts coneguts que una mica d'amagat m'han confessat els seus últims retocs. Trobo que aquesta és la faceta més frívola de la cirurgia estètica. El costat més manit per posar en evidència el narcisisme dels éssers humans, però alerta, no és l'únic.

Per començar em sembla adient parlar del seu vessant mèdic. En particular del seu ús per a les reconstruccions facials. Aquestes poden donar una segona oportunitat a pacients que, per exemple, pateixen greus malformacions congènites o han estat víctimes de greus accidents.

No obstant això, jo personalment estic en contra d'aquest tipus d'operacions quan són la conseqüència d'una obsessió. És a dir, de la paranoia de semblar més jove, més atlètic i fins i tot més eixerit! També convé subratllar els perills associats a la manca de professionalitat dels pretesos metges que les practiquen.

Així doncs, malgrat els aspectes negatius que aquesta pràctica pot comportar, reconec el seu valor com a eina social efectiva per tornar a la vida i pujar l'autoestima de persones que es creien desnonades o vivien acomplexades.

cruzlacoma
Gener 2019